

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про безпеку та здоров'я працівників на роботі»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Кодекс законів про працю України	
<p>Стаття 4. Законодавство про працю</p> <p>Законодавство про працю складається з Кодексу законів про працю України та інших актів законодавства України, прийнятих відповідно до нього.</p>	<p>Стаття 4. Законодавство про працю</p> <p>Законодавство про працю складається з Конституції України, чинних міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Кодексу законів про працю України, Законів України «Про оплату праці», «Про відпустки», «Про безпеку та здоров'я працівників на роботі», інших законів України у частині регулювання трудових відносин, а також інших актів законодавства України, прийнятих на їх виконання.</p>
<p>Стаття 29. Обов'язок власника або уповноваженого ним органу до початку роботи працівника за трудовим договором</p> <p>...</p> <p>4) проінструктувати працівника з питань техніки безпеки, виробничої санітарії, гігієни праці і протипожежної охорони.</p>	<p>Стаття 29. Обов'язок власника або уповноваженого ним органу до початку роботи працівника за трудовим договором</p> <p>...</p> <p>4) провести працівнику інструктаж з питань безпеки та здоров'я працівників, і протипожежної охорони.</p>
<p>Стаття 88. Умови праці, які мають враховуватися при розробленні норм виробітку (норм часу) і норм обслуговування</p> <p>...</p> <p>5) здорові та безпечні умови праці (додержання правил і норм з техніки безпеки, необхідне освітлення, опалення, вентиляція, усунення шкідливих наслідків шуму, випромінювань, вібрації та інших факторів, які негативно впливають на здоров'я робітників, і т. ін.).</p>	<p>Стаття 88. Умови праці, які мають враховуватися при розробленні норм виробітку (норм часу) і норм обслуговування</p> <p>...</p> <p>5) додержання законодавства про безпеку та здоров'я працівників.</p>

<p>Стаття 139. Обов'язки працівників</p> <p>Працівники зобов'язані працювати чесно і сумлінно, своєчасно і точно виконувати розпорядження власника або уповноваженого ним органу, додержувати трудової і технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці, дбайливо ставитися до майна власника, з яким укладено трудовий договір.</p>	<p>Стаття 139. Обов'язки працівників</p> <p>Працівники зобов'язані працювати чесно і сумлінно, своєчасно і точно виконувати розпорядження роботодавця або уповноваженої ним особи, додержуватися трудової і технологічної дисципліни, вимог нормативно-правових актів з безпеки та здоров'я працівників, дбайливо ставитися до майна роботодавця.</p>
<p>Глава XI ОХОРОНА ПРАЦІ</p>	<p>Виключити</p>
<p>Стаття 190. Роботи, на яких забороняється застосування праці осіб молодше вісімнадцяти років</p> <p>Забороняється застосування праці осіб молодше вісімнадцяти років на важких роботах і на роботах з шкідливими або небезпечними умовами праці, а також на підземних роботах.</p> <p>Забороняється також залучати осіб молодше вісімнадцяти років до підймання і переміщення речей, маса яких перевищує встановлені для них граничні норми.</p> <p>Перелік важких робіт і робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці, а також граничні норми підймання і переміщення важких речей особами молодше вісімнадцяти років затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони праці.</p>	<p>Виключити</p>
<p>Стаття 191. Медичні огляди осіб молодше вісімнадцяти років</p> <p>Усі особи молодше вісімнадцяти років приймаються на роботу лише після попереднього медичного огляду і в подальшому, до досягнення 21 року, щороку підлягають обов'язковому медичному</p>	<p>Виключити</p>

<p>оглядові.</p> <p>Стаття 192. Заборона залучати працівників молодше вісімнадцяти років до нічних, надурочних робіт і робіт у вихідні дні</p> <p>Забороняється залучати працівників молодше вісімнадцяти років до нічних, надурочних робіт і робіт у вихідні дні.</p>	<p>Виключити</p>
<p>Глава XVIII. НАГЛЯД І КОНТРОЛЬ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПРАЦЮ</p> <p>Стаття 259. Нагляд і контроль за додержанням законодавства про працю</p> <p>Державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про працю юридичними особами незалежно від форми власності, виду діяльності, господарювання, фізичними особами — підприємцями, які використовують найману працю, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Центральні органи виконавчої влади здійснюють контроль за додержанням законодавства про працю на підприємствах, в установах і організаціях, що перебувають у їх функціональному підпорядкуванні, крім податкових органів, які мають право з метою перевірки дотримання податкового законодавства здійснювати такий контроль на всіх підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності та підпорядкування.</p> <p>Громадський контроль за додержанням законодавства про працю здійснюють професійні спілки та їх об'єднання.</p> <p>Стаття 260. Державний нагляд за охороною праці</p> <p>Державний нагляд за додержанням законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці здійснюють:</p> <p>центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну</p>	<p>«Глава XVIII НАГЛЯД (КОНТРОЛЬ) ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПРАЦЮ</p> <p>Стаття 259. Нагляд (контроль) за додержанням законодавства про працю</p> <p>Державний нагляд (контроль) за додержанням законодавства про працю здійснює державна інспекція праці відповідно до цього Кодексу та прийнятих на його виконання нормативно-правових актів, Конвенції Міжнародної організації праці № 81 1947 року про інспекцію праці у промисловості й торгівлі, ратифікованої Законом України від 08 вересня 2004 року № 1985-IV, Конвенції Міжнародної організації праці № 129 1969 року про інспекцію праці в сільському господарстві, ратифікованої Законом України від 08 вересня 2004 року № 1986-IV, інших міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p> <p>Дія норм законодавства про основні засади державного нагляду (контролю) поширюється на здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю у частині відносин, не врегульованих цим Кодексом.</p> <p>Заходи державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю здійснюються у формі проведення інспекційних відвідувань об'єктів відвідування.</p> <p>У визначених законом випадках контроль за</p>

~~політику у сфері охорони праці;~~

~~центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ядерної та радіаційної безпеки;~~

~~центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) у сфері пожежної безпеки;~~

~~центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) у сфері техногенної безпеки;~~

~~центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.~~

~~**Стаття 263.** Повноваження місцевих державних адміністрацій та рад у галузі охорони праці~~

~~Місцеві державні адміністрації і ради у межах відповідної території:~~

~~забезпечують реалізацію державної політики в галузі охорони праці;~~

~~формують за участю професіоналів програми заходів з питань безпеки, гігієни праці і виробничого середовища, що мають міжгалузеве значення;~~

~~здійснюють контроль за додержанням нормативних актів про охорону праці.~~

~~**Стаття 265.** Відповідальність за порушення законодавства про працю~~

~~Посадові особи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, винні у порушенні законодавства про працю, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством.~~

~~Юридичні та фізичні особи підприємці, які використовують найману працю, несуть відповідальність у вигляді штрафу в разі:~~

~~фактичного допуску працівника до роботи без оформлення~~

~~додержанням законодавства про працю здійснюється органами місцевого самоврядування.~~

~~Громадський контроль за додержанням законодавства про працю здійснюють професійні спілки та їх об'єднання.~~

Стаття 260. Державна інспекція праці

~~Функції державної інспекції праці покладаються на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю.~~

~~З метою виконання завдань із здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю державна інспекція праці:~~

~~1) здійснює заходи державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю (проводить інспекційні відвідування);~~

~~2) інформує об'єктів відвідування, працівників, інших осіб про найбільш ефективні методи додержання законодавства про працю, надає технічну інформацію та рекомендації, в тому числі в частині забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;~~

~~3) узагальнює практику застосування законодавства про працю, розробляє та вносить центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, пропозиції щодо вдосконалення законодавства та підвищення ефективності державної політики у сфері праці;~~

~~4) у встановленому законом порядку притягує до відповідальності осіб, які порушують законодавство про працю;~~

~~5) аналізує практику діяльності державних інспекторів~~

~~трудового договору (контракту), оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, устанавлений на підприємстві, та виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків — у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого є скоєно порушення, а до юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, які використовують найману працю та є платниками єдиного податку першої — третьої груп, застосовується попередження;~~

~~вчинення порушення, передбаченого абзацом другим цієї частини, повторно протягом двох років з дня виявлення порушення — у тридцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого є скоєно порушення;~~

~~порушення встановлених строків виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш як за один місяць, виплата їх не в повному обсязі — у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;~~

~~недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці — у двократному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого є скоєно порушення;~~

~~недотримання встановлених законом гарантій та пільг працівникам, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України "Про військовий обов'язок і військову службу", "Про альтернативну (невійськову) службу", "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію", у чотирикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого є скоєно порушення, а до~~

праці та вживає заходів із підвищення ефективності державного нагляду (контролю);

б) розглядає в установленому порядку звернення громадян, що належать до його повноважень;

7) забезпечує інформування державних органів, об'єднань профспілок, об'єднань організацій роботодавців, громадян про стан додержання законодавства про працю;

8) проводить розслідування нещасних випадків на роботі та професійних захворювань;

9) здійснює інші повноваження, передбачені законом;

10) організовує та проводить загальнонаціональні, регіональні, галузеві та тематичні інформаційно-роз'яснювальні кампанії з метою сприяння додержанню законодавства про працю.

Чисельність державних інспекторів праці повинна забезпечувати ефективне здійснення заходів державного нагляду (контролю) з урахуванням:

1) кількості, типу, розміру і розташування об'єктів, що підлягають інспекційним відвідуванням;

2) чисельності та категорій працівників, зайнятих на цих об'єктах;

3) кількості та складності правових норм, додержання яких підлягає контролю;

4) матеріальних засобів, які надаються у розпорядження державним інспекторам праці;

5) інших умов, за яких проводяться інспекційні відвідування.

Стаття 261. Державні інспектори праці

Державними інспекторами праці є державні службовці центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну

юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, які використовують найману працю та є платниками єдиного податку першої — третьої груп, застосовується попередження;

недопущення до проведення перевірки з питань додержання законодавства про працю, створення перешкод у її проведенні — у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;

вчинення дій, передбачених абзацом сьомим цієї частини, при проведенні перевірки з питань виявлення порушень, зазначених в абзаці другому цієї частини, — у шістнадцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;

порушення інших вимог законодавства про працю, крім передбачених абзацами другим — восьмим цієї частини, — у розмірі мінімальної заробітної плати за кожне таке порушення;

вчинення порушення, передбаченого абзацом дев'ятим цієї частини, повторно протягом року з дня виявлення порушення — у двократному розмірі мінімальної заробітної плати за кожне таке порушення.

Штрафи, накладення яких передбачено частиною другою цієї статті, є фінансовими санкціями і не належать до адміністративно-господарських санкцій, визначених [главою 27](#) Господарського кодексу України.

Штрафи, зазначені у частині другій цієї статті, накладаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України.

У разі сплати юридичною особою або фізичною особою — підприємцем, яка використовує найману працю, 50 відсотків розміру штрафу протягом 10 банківських днів з дня вручення постанови про накладення штрафу за порушення вимог законодавства про працю,

політику з питань державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю, посадовими обов'язками яких передбачено здійснення функцій державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю, та які пройшли перевірку знань у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю.

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань інспекторів праці, їх завдання, обов'язки визначаються професійним стандартом інспектора праці.

Інспекторам праці присвоюються кваліфікаційні категорії. Встановлюється шість кваліфікаційних категорій інспекторів праці:

- інспектор праці (без категорії);
- інспектор праці II категорії;
- інспектор праці I категорії;
- старший інспектор праці;
- провідний інспектор праці;
- головний інспектор праці.

Професійний стандарт інспектора праці та порядок присвоєння кваліфікаційної категорії затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю.

Державні інспектори праці здійснюють державний нагляд (контроль) за додержанням законодавства про працю на всій території України.

Повноваження державних інспекторів праці

передбаченого цією статтею, така постанова вважається виконаною.

У разі виконання припису центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, та усунення виявлених порушень, передбачених абзацами четвертим — шостим, дев'ятим частини другої цієї статті, у визначені приписом строки заходи щодо притягнення до відповідальності не застосовуються.

Заходи щодо притягнення до відповідальності за вчинення порушення, передбаченого абзацами другим, третім, сьомим, восьмим, десятим частини другої цієї статті, застосовуються одночасно із винесенням припису незалежно від факту усунення виявлених при проведенні перевірки порушень.

Штрафи, зазначені в абзаці другому частини другої цієї статті, можуть бути накладені центральним органом виконавчої влади, зазначеним у частині четвертій цієї статті, без здійснення заходу державного нагляду (контролю) на підставі рішення суду про оформлення трудових відносин із працівником, який виконував роботу без укладення трудового договору, та встановлення періоду такої роботи чи роботи на умовах неповного робочого часу в разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, в установі, організації.

Виконання постанови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, покладається на органи державної виконавчої служби.

Сплата штрафу не звільняє від усунення порушень законодавства про працю.

підтверджуються службовим посвідченням, що видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю.

Форма та порядок видачі службового посвідчення державного інспектора праці затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю.

Реєстр службових посвідчень державних інспекторів праці ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про працю, та публікується на офіційному веб-сайті цього органу.

Державні інспектори праці за умови пред'явлення службового посвідчення мають право:

1) у ході проведення інспекційного відвідування безперешкодно, без попереднього повідомлення о будь-якій годині доби відвідувати будь-які робочі місця (зони), а також проходити до будь-яких виробничих, службових та адміністративних приміщень, в яких використовується наймана праця;

2) проходити у денний час до нежитлових будинків, приміщень, споруд та інших об'єктів, місць, у яких (на яких) перебувають фізичні особи, стосовно яких є достатньо підстав вважати, що вони виконують трудові обов'язки, або до них застосовується примусова праця;

3) ознайомлюватися з оригіналами та робити копії (в тому числі – електронні) актів об'єктів відвідування, які стосуються прав працівників, колективних або трудових договорів, а також документів, ведення яких передбачено

законодавством про працю;

4) наодинці або у присутності свідків ставити об'єкту відвідування та/або працівникам, представникам профспілок, їх організацій та об'єднань, члени яких працюють на об'єкті відвідування, запитання, отримувати від них необхідні пояснення, звіти, матеріали, іншу інформацію стосовно стану додержання вимог законодавства про працю, їх порушення та вжиті заходи щодо усунення таких порушень;

5) вимагати від об'єктів відвідування забезпечення вільного доступу працівників до інформації у відповідності до вимог законодавства;

6) вимагати припинення незаконних дій, які перешкоджають здійсненню державного нагляду (контролю);

7) відбирати зразки матеріалів і речовин, які використовуються або обробляються;

8) за результатами інспекційного відвідування визнавати роботу такою, що виконується в межах трудових відносин, незалежно від назви та виду договірних відносин між сторонами;

9) вносити об'єктам відвідування обов'язкові для виконання приписи щодо усунення виявлених порушень законодавства про працю;

10) у випадках наявності обґрунтованої безпосередньої загрози здоров'ю чи життю людей вносити об'єктам відвідування обов'язкові для виконання вимоги щодо усунення такої загрози;

11) надавати уповноваженим органам рекомендації щодо відсторонення від виконання обов'язків винних у порушенні законодавства про працю працівників об'єкта відвідування або притягнення їх до відповідальності згідно з законом;

12) залучати у порядку, затвердженому Кабінетом

Міністрів України, правоохоронні органи для припинення незаконних дій об'єкта відвідування та осіб, які перешкоджають їм виконувати службові обов'язки;

13) складати у випадках, передбачених законом, протоколи про адміністративні правопорушення, розглядати справи про такі правопорушення і накладати адміністративні стягнення;

14) отримувати безоплатно від об'єктів відвідування, органів, уповноважених управляти майном, державних органів статистичні та інші звітні дані, інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання своїх повноважень;

15) витребувати для огляду у фізичних осіб, які перебувають на робочих місцях або поза ними у виробничих, службових, адміністративних приміщеннях, будинках, спорудах та інших об'єктах, місцях, що використовуються для здійснення господарської діяльності, щодо яких є підстави вважати, що вони виконують трудові обов'язки, документи, що посвідчують особу;

16) здійснювати фіксацію процесу інспекційних відвідувань з використанням засобів аудіо-, фото- та відеотехніки.

Державні інспектори праці у ході здійснення повноважень, передбачених пунктами 1 та / або 2 частини дев'ятої цієї статті, можуть отримувати доступ до житла особи лише у випадках наявності згоди цієї особи або вмотивованого рішення суду.

Стаття 262. Основні обов'язки державних інспекторів праці

Державні інспектори праці, здійснюючи державний

нагляд (контроль) за додержанням законодавства про працю, зобов'язані:

1) забезпечувати неупереджене та компетентне проведення інспекційних відвідувань з питань, що належать до їх компетенції;

2) не розголошувати, у тому числі після залишення посади, інформацію з обмеженим доступом, доступ до якої вони отримали під час виконання своїх обов'язків, крім випадків, встановлених законом;

3) зберігати конфіденційною інформацію про наявність, джерело та зміст будь-якої скарги щодо недоліків або порушення законодавства про працю, у зв'язку з отриманням якої проводиться інспекційне відвідування, якщо тільки саме джерело не дало згоду на розголошення такої інформації;

4) інформувати об'єктів відвідування, працівників та інших суб'єктів про найбільш ефективні методи додержання законодавства про працю, надавати технічну інформацію та рекомендації, в тому числі в частині забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Державним інспекторам праці забороняється:

1) виступати посередниками, арбітрами чи експертами під час розгляду індивідуальних або колективних трудових спорів;

2) вимагати в об'єкта відвідування надання витягів та копій документів, які надавалися ним державному інспектору праці раніше та/або перебувають у володінні державної інспекції праці, якщо ці документи залишаються актуальними, а також документи, вільний та безоплатний доступ до яких може бути отриманий через державні інформаційні системи чи ресурси;

3) вилучати в об'єктів відвідування оригінали їх

фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, а також комп'ютери та їх частини;

4) передавати будь-які отримані від об'єкта відвідування документи або їх копії іншим особам, у яких відсутні повноваження на ознайомлення з цими документами, та вимагати їх від об'єкта відвідування з цією метою;

5) розглядати та перевіряти питання, яке є предметом розгляду в суді або щодо якого набрало законної сили рішення суду, перевіряти своєчасність, правильність та повноту виконання рішень суду;

6) брати участь у господарській та / або будь-якій іншій діяльності об'єктів відвідування;

7) проводити інспекційне відвідування понад строки, встановлені цим Кодексом.

Стаття 263. Незалежність державних інспекторів праці

Державні інспектори праці під час реалізації своїх прав і виконання обов'язків перебувають під захистом держави. У своїй діяльності державні інспектори праці незалежні, керуються Конституцією та законами України, цим Кодексом та іншими актами законодавства про працю.

Державний інспектор праці, здійснюючи державний нагляд (контроль) за додержанням законодавства про працю, самостійно приймає рішення про необхідність:

1) надання сторонам трудового договору інформації та консультації щодо застосування норм законодавства про працю;

2) внесення посадовим особам припису про усунення порушень законодавства про працю;

3) складання протоколу про адміністративне правопорушення;

4) накладення штрафу за порушення законодавства про працю;

5) ініціювання притягнення до відповідальності посадових осіб відповідно до закону.

Для виконання своїх обов'язків у місцях, де відсутні засоби громадського транспорту або користування ними не дає змоги своєчасно чи в певний час ефективно виконувати свої обов'язки, державні інспектори праці забезпечуються державною службовими транспортними засобами.

Державні інспектори праці забезпечуються державною службовими приміщеннями, які є обладнаними відповідно до потреб державних інспекторів праці та загальнодоступними для відвідування.

Державним інспекторам праці у встановленому законодавством порядку відшкодовуються будь-які витрати, здійснені ними у зв'язку з виконанням їх повноважень.

Стаття 263¹. Оплата праці державних інспекторів праці

Заробітна плата державного інспектора праці складається з посадового окладу, надбавки за вислугу років, надбавки за ранг державного службовця, надбавки за кваліфікаційну категорію, премії (у разі встановлення), а також інших надбавок згідно із законодавством.

Мінімальний розмір посадового окладу інспектора праці не може бути менше двох розмірів мінімальної заробітної плати.

Надбавки за кваліфікаційну категорію встановлюються у відсотках до посадового окладу:

інспектор праці (без категорії) – надбавка не встановлюється;

інспектор праці II категорії – 15 відсотків;

- інспектор праці I категорії – 25 відсотків;
- старший інспектор праці – 50 відсотків;
- провідний інспектор праці – 75 відсотків;
- головний інспектор праці – 100 відсотків.

Стаття 263². Відповідальність державних інспекторів праці.

Державний інспектор праці несе відповідальність у порядку регресу в розмірі виплаченого з відповідного бюджету відшкодування у зв'язку з незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю такого державного інспектора праці, підтвердженими у встановленому законом порядку.

У разі систематичного (повторно протягом року) прийняття державним інспектором праці рішень, які визнані судом протиправними, а дії (бездіяльність) незаконними, а також порушення норм цього Кодексу до такого державного інспектора праці застосовуються заходи дисциплінарного стягнення відповідно до закону.

Стаття 264. Об'єкт відвідування

Об'єктом відвідування є юридичні особи (включаючи їх структурні та відокремлені підрозділи, які не є юридичними особами); особи, які ведуть (здійснюють, провадять) господарську діяльність без державної реєстрації та фізичні особи, які використовують найману працю.

Під час проведення інспекційного відвідування об'єкт відвідування має право:

- 1) перевіряти в державного інспектора праці наявність службового посвідчення та здійснювати перевірку його дійсності в реєстрі посвідчень державних інспекторів праці;
- 2) одержувати копію направлення на проведення

інспекційного відвідування;

3) не надавати витяги та копії документів, які надавалися ним державному інспектору праці раніше та/або перебувають у володінні державної інспекції праці (за наявності будь-яких підтверджуючих цей факт даних), якщо ці документи залишаються актуальними, а також документи, вільний та безоплатний доступ до яких може бути отриманий через державні інформаційні системи чи ресурси;

4) вимагати припинення інспекційного відвідування у разі перевищення максимального строку проведення такого заходу, визначеного цим Кодексом;

5) подавати в письмовій формі свої пояснення, зауваження до акта або припису;

6) вимагати від державного інспектора праці внесення запису про проведення інспекційного відвідування до відповідного журналу реєстрації заходів державного нагляду (контролю) об'єкта відвідування (за його наявності) перед наданням акта для підпису об'єктом відвідування або уповноваженою ним посадовою особою;

7) перед підписанням акта ознайомитися з його змістом, а також бути поінформованим про свої права та обов'язки;

8) вимагати від державного інспектора праці додержання вимог законодавства;

9) вимагати від державного інспектора праці нерозголошення інформації з обмеженим доступом, що стосується об'єкта відвідування;

10) оскаржувати в установленому законодавством порядку неправомірні дії та / або бездіяльність державного інспектора праці;

11) отримувати консультативну допомогу від державного інспектора праці з метою запобігання порушенням під час

проведення інспекційних відвідувань;

12) фіксувати проведення інспекційного відвідування засобами аудіо-, фото- та відеотехніки;

13) не допускати до проведення інспекційного відвідування державного інспектора праці у разі відсутності у нього службового посвідчення, інформація про яке внесена до Реєстру службових посвідчень державних інспекторів праці, та направлення на проведення інспекційного відвідування;

14) оскаржувати в порядку, встановленому законодавством, припис державного інспектора праці;

15) інші права, передбачені законами України.

Стаття 265. Підстави проведення інспекційних відвідувань.

Підставами для проведення інспекційних відвідувань можуть бути:

1) звернення фізичної особи про порушення стосовно неї законодавства про працю;

2) рішення керівника органу державного нагляду (контролю) про проведення інспекційного відвідування, прийняте за результатами аналізу інформації, отриманої від державних органів та з інших джерел, доступ до яких не обмежений законодавством, виключно з питань виявлення фактів:

порушення об'єктом відвідування вимог законодавства щодо оформлення трудових відносин;

виконання роботи підвищеної небезпеки у спосіб, який несе безпосередню загрозу працівникам;

настання аварії, яка створила чи могла створити загрозу життю та здоров'ю працівників, внаслідок експлуатації устаткування підвищеної небезпеки;

	<p>3) звернення профспілки про порушення прав її члена;</p> <p>4) смерть потерпілого внаслідок нещасного випадку або професійного захворювання, що було пов'язано з діяльністю об'єкта відвідування;</p> <p>5) рішення суду;</p> <p>6) звернення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради;</p> <p>7) звернення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;</p> <p>8) запит народного депутата України;</p> <p>9) доручення Прем'єр-міністра України у зв'язку з виявленими системними порушеннями та/або настанням події, що має значний негативний вплив на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини, навколишнє природне середовище та безпеку держави;</p> <p>10) невиконання вимог припису (не пізніше двадцяти робочих днів від останнього дня строку усунення порушень, визначеного у приписі);</p> <p>11) звернення об'єкта відвідування.</p> <p>Питання додержання об'єктом відвідування вимог законодавства щодо оформлення трудових відносин з'ясовуються у ході проведення кожного інспекційного відвідування незалежно від підстав його проведення.</p> <p>Стаття 266. Порядок проведення інспекційних відвідувань.</p> <p>Інспекційне відвідування підлягає реєстрації державною інспекцією праці у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю.</p>
--	--

Під час підготовки до проведення інспекційного відвідування державний інспектор праці може одержати інформацію та/або документи, що стосуються предмета інспекційного відвідування, зокрема шляхом проведення аналізу наявної (доступної) інформації про стан додержання об'єктом відвідування законодавства про працю, про раніше проведені інспекційні відвідування, будь-якої іншої інформації з інших джерел, доступ до яких не обмежено законом.

Документи, одержані під час підготовки до проведення інспекційного відвідування, що містять інформацію про порушення об'єктом відвідування вимог законодавства про працю, долучаються до матеріалів інспекційного відвідування.

Тривалість інспекційного відвідування не може перевищувати десяти робочих днів, крім випадків, визначених цим Кодексом.

Для участі в інспекційних відвідуваннях державним інспектором праці можуть залучатися представники профспілки (якщо підставою проведення інспекційного відвідування є інформація, отримана від цієї профспілки, або звернення її члена), організацій роботодавців, їх об'єднань, державних органів.

Під час проведення інспекційного відвідування з'ясовуються ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для проведення цього відвідування, а також питання щодо додержання об'єктом відвідування вимог законодавства у частині оформлення трудових відносин.

Під час проведення інспекційного відвідування державний інспектор праці повинен пред'явити об'єкту відвідування або уповноваженій ним посадовій особі своє службове посвідчення та надати копію направлення на

проведення інспекційного відвідування.

У випадках обґрунтованої безпосередньої загрози здоров'ю чи життю людей, інспекційне відвідування може бути розпочато за умови пред'явлення державним інспектором праці службового посвідчення та наявності оформленого в установленому законом порядку направлення на проведення інспекційного відвідування в інтегрованій автоматизованій системі державного нагляду (контролю).

У разі відсутності / ненадання об'єктом відвідування документів, ведення яких передбачено законодавством про працю, об'єкту відвідування вноситься письмова вимога із зазначенням строку поновлення та/або надання документів. Строк проведення інспекційного відвідування продовжується на час виконання такої вимоги, який не враховується до максимального строку проведення інспекційного відвідування.

У разі створення об'єктом відвідування перешкод у діяльності державного інспектора праці (незаконної відмови у допуску до проведення інспекційного відвідування, та / або не призначення уповноваженої посадової особи об'єкта відвідування за відсутності керівника юридичної особи або фізичної особи, яка використовує найману працю, що призвело до недопуску, та / або ненадання на письмову вимогу державного інспектора праці інформації та / або документів, необхідних для проведення інспекційного відвідування, та / або перешкоди в реалізації інших прав, передбачених статтею 261 цього Кодексу) складається акт про створення перешкод у двох примірниках, один з яких залишається в об'єкта відвідування, другий – в державного інспектора праці.

У разі, якщо інспекційне відвідування не було проведено, складається акт про неможливість проведення інспекційного

відвідування, у якому зазначаються причини непроведення інспекційного відвідування.

Стаття 267. Складення документів за результатами інспекційного відвідування.

За результатами інспекційного відвідування складаються акт інспекційного відвідування (далі – акт) і в разі виявлення порушень вимог законодавства про працю – припис про їх усунення.

Акт складається в останній день інспекційного відвідування у двох примірниках, які підписуються державним інспектором (інспекторами) праці, що його проводив (проводили), та об'єктом відвідування або уповноваженою ним особою.

Один примірник акта залишається в об'єкта відвідування, другий – в державного інспектора праці.

Якщо об'єкт відвідування не погоджується з актом, у акт вноситься відмітка про наявність зауважень.

Зауваження можуть бути подані об'єктом відвідування не пізніше п'яти робочих днів з дня підписання акта.

Матеріали, зафіксовані засобами аудіо-, фото- та відеотехніки в ході проведення інспекційного відвідування, долучаються до акта у паперовому або електронному вигляді на електронному носії, на якому проставляється номер і дата складення акта. Про долучення таких матеріалів робиться відмітка в акті.

Припис є обов'язковою для виконання у визначені строки письмовою вимогою державного інспектора праці про усунення об'єктом відвідування порушень вимог законодавства про працю, виявлених під час інспекційного відвідування.

Припис складається не пізніше наступного робочого дня після підписання акта (відмови від підписання) у двох примірниках, що підписуються державним інспектором праці, який проводив інспекційне відвідування, та об'єктом відвідування або уповноваженою ним особою.

Один примірник припису залишається в об'єкта відвідування, другий – в державного інспектора праці.

Припис може бути оскаржений протягом п'яти робочих днів з дня його отримання до відповідного територіального органу державної інспекції праці. У разі незгоди з рішенням відповідного територіального органу державної інспекції праці таке рішення може бути оскаржене до державної інспекції праці протягом п'яти робочих днів з дня його отримання.

Скарга розглядається у десятиденний строк після дня її надходження, якщо інше не встановлено законом.

У випадку подання скарги строк виконання припису продовжується на період розгляду скарги.

За результатами розгляду скарги припис може бути скасований повністю або в окремій частині.

У разі відмови об'єкта відвідування або уповноваженої ним особи від підписання або у разі неможливості особистого вручення акта та/або припису складається акт про відмову від підпису у двох примірниках, один з яких надсилається об'єкту відвідування рекомендованим листом з повідомленням про вручення разом з таким актом та/або приписом не пізніше наступного робочого дня після його складення.

Форма акта, припису та інших документів, які складаються у ході та за результатами інспекційного відвідування, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної

політики у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про працю.

Стаття 268. Відповідальність за порушення законодавства про працю

Посадові особи об'єктів відвідування, винні у порушенні законодавства про працю, несуть відповідальність згідно з законом.

Об'єкти відвідування несуть відповідальність у вигляді штрафу в разі:

1) фактичного допуску працівника до роботи з порушенням вимог частини третьої статті 24 цього Кодексу, оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування,

– у п'ятнадцятикратному (а юридичні особи та фізичні особи – підприємці, які є платниками єдиного податку першої – третьої груп, – у десятикратному) розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення;

2) вчинення порушення, передбаченого пунктом 1 цієї частини, повторно протягом року з дня виявлення порушення,

– у тридцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення;

3) фактичного допуску працівника до роботи з порушенням вимог частини третьої статті 24 цього Кодексу,

якщо на момент виявлення порушення об'єктом відвідування нараховано та сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за такого працівника у місяці, який передував місяцю, в якому розпочалося інспекційне відвідування,

– у п'ятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення;

4) недодержання мінімальних державних гарантій в оплаті праці, порушення встановлених строків виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш як за один місяць, виплата їх не в повному обсязі,

– у п'ятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення;

5) порушення вимог законодавства щодо надання відпусток, недодержання встановлених законом гарантій та пільг працівникам, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України «Про військовий обов'язок і військову службу», «Про альтернативну (невійськову) службу», «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію»,

– у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення;

б) створення перешкод у проведенні інспекційного відвідування (відмова у допуску до проведення інспекційного відвідування, та/або не призначення уповноваженої посадової особи об'єкта відвідування за відсутності керівника юридичної особи або фізичної особи, яка використовує найману працю, що призвело до недопуску, та/або ненадання

на письмову вимогу державного інспектора праці інформації та/або документів, необхідних для проведення інспекційного відвідування, та/або перешкода в реалізації інших прав, передбачених статтею 261 цього Кодексу),

– у п'ятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;

7) вчинення дій, передбачених пунктом 6 цієї частини, при проведенні інспекційного відвідування з питань виявлення порушень, зазначених в пунктах 1, 2 цієї частини,

– у п'ятдесятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення;

8) порушення інших вимог законодавства про працю, крім передбачених пунктами 1–6 цієї частини,

– у розмірі мінімальної заробітної плати;

9) вчинення порушення, передбаченого пунктом 7 цієї частини, повторно протягом року з дня виявлення порушення,

– у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати.

Штрафи, накладення яких передбачено частиною другою цієї статті, є фінансовими санкціями і не належать до адміністративно–господарських санкцій, визначених главою 27 Господарського кодексу України.

Стаття 269. Порядок притягнення до відповідальності за порушення законодавства про працю.

Штрафи накладаються Головою державної інспекції праці, його заступниками, керівниками територіальних органів державної інспекції праці та їх заступниками (далі – уповноважені посадові особи).

Штрафи накладаються на підставі:

рішення суду про оформлення трудових відносин із працівником, який виконував роботу без укладення трудового договору, та встановлення періоду такої роботи чи роботи на умовах неповного робочого часу в разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, в установі, організації;

акта інспекційного відвідування, складеного відповідно до вимог цього Кодексу;

акта про створення перешкод, складеного відповідно до вимог цього Кодексу;

акта перевірки центрального органу виконавчої влади з питань реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, його територіального органу, у ході якої виявлені порушення законодавства про працю.

Справа про накладення штрафу (далі – справа) розглядається уповноваженою посадовою особою не пізніше тридцяти робочих днів з отримання уповноваженою посадовою особою документів, зазначених в абзацах другому – п'ятому частини другої цієї статті.

Про дату та час розгляду справи уповноважена посадова особа письмово повідомляє об'єкту відвідування не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання документів, зазначених в абзацах другому – п'ятому частини другої цієї статті, та не пізніше п'яти робочих днів до дня розгляду справи рекомендованим листом/телеграмою/телефаксом/

телефонограмою/засобами електронного зв'язку або шляхом вручення повідомлення представнику об'єкта відвідування, про що на копії повідомлення, яка залишається в уповноваженій посадовій особі, робиться відповідна позначка, засвідчена підписом такого представника.

Справа розглядається за участю об'єкта відвідування та/або його представника.

У разі надходження від об'єкта відвідування обґрунтованого клопотання про відкладення розгляду справи, дату та час розгляду справи може бути перенесено уповноваженою посадовою особою у межах загального строку розгляду справи.

Справу може бути розглянуто без участі об'єкта відвідування у разі, якщо від об'єкта відвідування не надійшло обґрунтоване клопотання про перенесення дати та часу розгляду справи, а також у разі повторної неявки об'єкта відвідування та його представника на розгляд справи.

До початку розгляду справи уповноважена посадова особа, яка її розглядає, роз'яснює особам, які беруть участь у розгляді справи, їх права та обов'язки.

Під час розгляду справи заслуховуються особи, які беруть участь у розгляді справи, досліджуються матеріали та обставини справи і вирішується питання щодо наявності підстав для накладення штрафу.

У разі наявності підстав для накладення штрафу за результатами розгляду справи уповноважена посадова особа на підставі документів, зазначених абзацах другому – п'ятому частини другої цієї статті, складає постанову про накладення штрафу.

Постанова про накладення штрафу є виконавчим документом та складається з урахуванням вимог до виконавчого документа, визначених Законом України «Про виконавче провадження», за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог

законодавства про працю.

Постанова про накладення штрафу складається у двох примірниках, один з яких залишається в уповноваженій посадовій особі, що розглядала справу, другий – вручається об'єкту відвідування або його представникові, про що на примірнику робиться відповідна позначка, засвідчена підписом об'єкта відвідування або його представника. У разі розгляду справи без участі об'єкта відвідування та його представника постанова про накладення штрафу надсилається об'єкту відвідування рекомендованим листом/телеграмою/телефаксом/телефонограмою/засобами електронного зв'язку протягом трьох робочих днів з дня її складення.

У разі відсутності підстав для накладення штрафу уповноважена посадова особа письмово повідомляє про це об'єкту відвідування у спосіб, визначений частиною четвертою цієї статті.

Постанова про накладення штрафу може бути оскаржена до державної інспекції праці та/або у судовому порядку.

Скарга на постанову про накладення штрафу розглядається державною інспекцією праці протягом десяти робочих днів.

Штраф сплачується протягом одного місяця з дня прийняття постанови про його накладення, про що об'єкт відвідування повідомляє уповноваженій посадовій особі, яка склала постанову про накладення штрафу.

У разі сплати об'єктом відвідування п'ятдесяти відсотків розміру штрафу протягом десяти банківських днів з дня вручення постанови про накладення штрафу та усунення порушень законодавства про працю така постанова вважається виконаною.

Сплата штрафу не звільняє від усунення порушень законодавства про працю.

Не сплачені у добровільному порядку штрафи стягуються органами державної виконавчої служби.

Стаття 270. Забезпечення об'єкта відвідування, його працівників, інших осіб інформацією щодо найбільш ефективних способів додержання законодавства про працю, технічною інформацією та рекомендаціями.

За письмовою заявою об'єкта відвідування державні інспектори праці можуть проводити аналіз стану додержання законодавства про працю та надавати рекомендації щодо його застосування.

Під час проведення інспекційного відвідування за згодою об'єкта відвідування державні інспектори праці можуть здійснювати аналіз інформації про ступінь інтеграції гендерних підходів, що створюють передумови для забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, в організації діяльності підприємства, установи, організації, за формою, встановленою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, за результатами якого надають рекомендації стосовно забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

З метою запобігання порушенням законодавства про працю державною інспекцією праці забезпечується проведення регулярних інформаційно-роз'яснювальних кампаній щодо найбільш ефективних способів додержання норм законодавства про працю, захисту і поновлення трудових прав працівників.

Для отримання рекомендацій, що стосуються додержання

	<p>законодавства про працю, об'єкти відвідування, працівники, а також їх представники, інші особи можуть звертатися до державної інспекції праці зі зверненнями про надання рекомендацій, зокрема з використанням мережі Інтернет, телефонного зв'язку, електронної пошти, а також у формі особистих звернень до державних інспекторів праці під час інспекційних відвідувань.</p> <p>Державний інспектор праці самостійно приймає рішення про необхідність надання об'єкту відвідування, працівникам, іншим особам інформації та рекомендацій про найбільш ефективні способи додержання законодавства про працю, моніторингу стану його додержання, у тому числі щодо оформлення трудових відносин, а також забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.».</p>
Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»	
частина п'ята статті 2	
<p>Заходи контролю здійснюються органами державного архітектурно-будівельного контролю (нагляду), державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення, державного контролю за додержанням законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених законами у відповідних сферах та міжнародними договорами, зокрема державного нагляду (контролю) в галузі цивільної авіації - з урахуванням особливостей, встановлених Повітряним кодексом України, нормативно-правовими актами, прийнятими на його виконання (Авіаційними правилами України), та міжнародними договорами у сфері цивільної авіації.</p>	<p>Заходи контролю здійснюються органами державного архітектурно-будівельного контролю (нагляду), державного контролю за додержанням законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених законами у відповідних сферах та міжнародними договорами, зокрема державного нагляду (контролю) в галузі цивільної авіації - з урахуванням особливостей, встановлених Повітряним кодексом України, нормативно-правовими актами, прийнятими на його виконання (Авіаційними правилами України), та міжнародними договорами у сфері цивільної авіації.</p>

частина одинадцята статті 2	
Норма відсутня.	Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного нагляду (контролю) за дотриманням законодавства про працю, зобов'язаний з урахуванням особливостей, визначених Кодексом законів про працю України та міжнародними договорами, забезпечити дотримання вимог статті 1, статті 3, частин першої, четвертої, шостої - восьмої, абзацу другого частини десятої, частин тринадцятої - чотирнадцятої статті 4, статті 41, частин першої - четвертої, шостої та десятої статті 7, статей 9, абзаців першого – восьмого, десятого – дев'ятнадцятого, двадцять першого – двадцять четвертого частини першої статті 10, частини першої статті 19, 20, 21 цього Закону.
Закон України «Про Національну поліцію»	
частина перша статті 23	
Норма відсутня.	<p>31) вживає заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку під час проведення інспекційних відвідувань юридичних осіб (включаючи їх структурні та відокремлені підрозділи, які не є юридичними особами); осіб, які ведуть (здійснюють, провадять) господарську діяльність без державної реєстрації та фізичних осіб, які використовують найману працю, а також вживає заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю інспекторів праці та інших осіб, які беруть участь у проведенні інспекційного відвідування.</p> <p>Залучення до проведення інспекційних відвідувань працівників поліції здійснюється за вмотивованим повідомленням центрального органу виконавчої влади, який</p>

			реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) за дотриманням законодавства про працю, його територіальних органів, яке надсилається керівнику територіального органу поліції за місцем проведення інспекційного відвідування. Відмова у залученні поліції до проведення інспекційних відвідувань допускається лише з підстав недостатнього обґрунтування обставин, що зумовили необхідність залучення працівників поліції, залучення особового складу до припинення групового порушення публічної безпеки і порядку чи масових заходів, а також для подолання наслідків аварій чи інших надзвичайних ситуацій.
Закон України «Про відпустки»			
частина третя статті 17			
Норма відсутня.			Якщо передбачена законодавством про безпеку та здоров'я працівників зміна умов праці та/або тривалості робочого дня вагітній працівниці у відповідності до медичного висновку є неможливою або це не може вмотивовано вимагатися з урахуванням належно обґрунтованих роботодавцем причин, роботодавець надає такій працівниці оплачувану відпустку на весь необхідний період до пологів, визначений у медичному висновку.
Закон України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності»			
пункт 48 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності			
48.	Дозволів на початок виконання робіт підвищеної небезпеки та на	Закон України «Про охорону праці»	48. Дозвіл на виконання робіт підвищеної небезпеки
			Закон України «Про безпеку та здоров'я

експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки			працівників на роботі»
Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»			
частина перша статті 1			
5) нещасний випадок — обмежена в часі подія або раптовий вплив на працівника небезпечного виробничого фактора чи середовища, що сталися у процесі виконання ним трудових обов'язків, внаслідок яких заподіяно шкоду здоров'ю або настала смерть;	5) нещасний випадок – обмежена в часі подія або раптовий вплив на працівника небезпечного чи шкідливого професійного фактору, що сталися в процесі або у зв'язку з виконанням працівником роботи, внаслідок яких заподіяно будь-яку шкоду його здоров'ю або настала смерть;		
7) професійне захворювання — захворювання, що виникло внаслідок професійної діяльності застрахованого та зумовлюється виключно або переважно впливом шкідливих речовин і певних видів робіт та інших факторів, пов'язаних з роботою;	7) професійне захворювання – захворювання (отруєння), причиною якого виключно або переважно став вплив на працівника небезпечних та/або шкідливих професійних факторів, пов'язаних з роботою;		
Закон України “Про ліцензування видів господарської діяльності”			
частину перша статті 7			
Норма відсутня.	35) проведення гігієнічних досліджень умов праці; 36) проведення технічного огляду робочого обладнання підвищеної небезпеки; 37) проведення експертизи щодо спроможності роботодавця забезпечити безпечне виконання робіт підвищеної небезпеки; 38) проведення навчання з питань безпеки та здоров'я працівників.		
Закон України «Про державну службу»			
абзац перший частини дванадцятої статті 91			
Особливості вступу, проходження та припинення державної служби в	Особливості вступу, проходження та припинення державної		

Апараті Верховної Ради України, державних органах, зазначених у частинах першій, восьмій - одинадцятій цієї статті, інших органах системи правосуддя, дипломатичної служби, правоохоронних, митних та податкових органах регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, визначених спеціальним законодавством у відповідній сфері.

служби в Апараті Верховної Ради України, державних органах, зазначених у частинах першій, восьмій - одинадцятій цієї статті, інших органах системи правосуддя, дипломатичної служби, правоохоронних, митних та податкових органах, **державній інспекції праці** регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, визначених спеціальним законодавством у відповідній сфері.

**Перший віце-прем'єр-міністр
України – Міністр економіки України**
_____ 2021 р

Олексій ЛЮБЧЕНКО